

Pred našimi okny lavička malá

♩ = 100

Repište, Pohronie

Pred na - ši - mi ok - ny, la - vič - ka ma - lá, na nej se - dá - va - la

A - nič - ka ble - dá, svo - ju smut - nú hláv - ku, do ze - mi klo - ní,

svo - je mod - ré oč - ká šat - kou za - clo - ní.

2. Vždy si mi vravieval, drahý Janičku,
aby ti vyšila bielu šatečku.
V jednom rožku kvietok, v druho ružičku,
nezabudni na mňa, drahý Janičku.
3. A keď teba, Janko, rodičia bránia,
ktorá je bohatá, tá bude tvoja.
A keď teba, Janko, s inou povedú,
mňa, družky, mládenci, k hrobu ponесú.
4. Z bohatého dvora kočiare idú,
bohatú nevestu k oltáru vedú.
Z chudobného dvora, družky, mládenci,
bielu rakvu nesú, pokrytú vencí.
5. A za nimi kráča smutný Janiček,
v svojej pravej rúčke nesie šateček.
A odrazu zvolá, kde je Anička,
strela mu vybuchla z jeho srdiečka.
6. Bohatí rodičia, čo z toho máte,
chudobnú nechcete, teraz plačete.
A na tom ich hrobe biela ružička,
že tu odpočíva, Janko, Anička.